

– Sannheitin er, at eg sat í mínum taxabili og ánaði ekki, hvar eg skuldi koyra, sigur Birgir Enghamar. Nú er Mercedes bílurinn settur til sölu
Myndir: Álvur Haraldsen

» Tað bleiv meira og meira trupult hjá mær at koyra taxa. Eg mátti sum nevnt skriva adressuna niður beinanvegin, tá eg fekk ein túr frá støðini. Annars var tað vekk

– Viðhvørt blívi eg so glaður, at eg púasta gloymi sjúkuna. Tað er fantastiskt. Men so onkuntið steðgi eg á, tí eg veit ekki, hvussu eg skal njóta tað í framtíðini. Um alt bara blívur burtur. So eg royni at liva í nú'inum.

Klokkan og hektiski gerandisdagurin hava fingið støðugt minni týðning við tíðini.

– Eg vil faktiskt siga, at klokkan hevur ongan týðning fyri meg. Eg vil bara njóta tær góðu løturnar, geva mær stundir at njóta tær og føla, at alt er normalt.

Birgir smílist, veipar so tað sæst, at hann hevur einki ur á arminum.

Tað gongur væl viðhvørt, og minni væl viðhvørt. Tey bæði hava tó trupult við at finna eitt mynstur í sjúkuni.

– Men tað virkar tó sum um hann er meira trekur um morgnarnar, so blívur betri út á dagin og verri aftur um kvöldarnar, metir Annika.

Tey velja tó at fevna um góðu løturnar, heldur enn tær ringu.

– Vit ganga langar túrar, fjasast við ymiskt, hugna okkum og njóta annars lívið. Og so er tað sjálvandi fótbólturin í Gundadali, sigur Annika, sum er aktiv á fremsta kvinnuliðnum hjá HB, umframt at hon er virkin í felagnum.

– Ja, tað var jú í HB at hon fann meg, argar Birgir.

– Nei nei, tað var hinu megin vegin, á Statoil støðini har eg arbeiddi tá, at tú fann meg, ljóðar skjóta aftursvarið.

Birgir var hjálparvenjari hjá HB-kvinnunum miðskeiðis í 90'inum, hjá liðnum har Annika vardi málið. Tað var um tað mundið, at tey møttust, hóast versjónirnar eru eitt sindur argandi ymsiskar.

– Tað er framvegis stuttligt at fara í Gundadal. HB fyllir nógv hjá okkum báðum, og har eiga vit nógvar góðar lötur, sigur Birgir, sum er sjónliga glaður og stoltur av sínum felag.

Testimonial

– Tey siga, at allar fótbóltsstjórnrur fáa sín testimonial. Sín seinasta dyst fyri felagið,

har nakað eyka verður gjørt burturúr. Tú sært tað í Premier League og aðrastaðni. Nú eri eg farin at fyrireika mín testimonial, sigur Birgir smílandi.

Birgir Enghamar er við sínum 58 árum aldursforseti millum teir, sum enn spæla innandura saman í niðaru høll í Gundadali. Av givnum orðum hevur útskifting verið í hópinum hesi gott 30 árini, gomlu HB'arnir hava spælt saman. Sterk bond eru knýtt hesi árini, og umframt fótbóltin er fyrsta vikuskiftið í juni altíð sett av til felagstúr til Oyndarfjarðar.

Nú er tíðin komin fyri Birgir at rigga av á liðnum.

– Beinini siga eisini sítt. Eg bleiv jú eisini skurðviðgjørdur fyri ein skaða í vinstra beini, greiðir hann frá og fer at fortelja um fótbóltsskaðan, ið sendi hann umvegis Klaksvíkar Sjúkrahús til Danmarkar undir skurð.

– Haldi ekki at tey her úti á Landssjúkrahúsinum hildu tað vera so neyðugt at fáa handa fótbóltsskaðan ordnaðan, men eg slapp so inn í Klaksvík, og harfrá koyrði tað, sigur hann flennandi.

Enn er dagurin ekki ásettur, tá Birgir fær sín testimonial. Fyrst skulu hann og Annika fáa at vita, nær tey sleppa til Danmarkar, soleiðis at sjúkan kann kannast nærri.

– Nú taka vit tað fyrst, men so fari eg at fyrireika dagin. Má eisini finna útav, hvør skal við, tí her hava jú verið nógvir inni á liðnum millum ár og dag. Vit taka dystin, og so verður tað ein biti og ein kaffimunnur eisini. Tað skal nokk blíva hugnaligt, smílist Birgir og hyggur enn einaferð yvir á Anniku.

Hann veit, at har fær hann hjálp, soleiðis at einki verður gloymt.

jonbrian@sosialurin.fo

túr frá støðini. Annars var tað vekk.

Skjótt var tó ekki nóg mikið at vera skjótur við penninum og pappírnum.

– Ofta ringdi eg til Kára, beiggja mín sum eisini koyrir taxa, fyri at spyrja um adressur. Lat sum um, at eg ekki akkurát mintist, hvar henda ella handa adressan var, og fekk hann at forklára. Sannheitin er, at eg sat í mínum taxabili og ánaði ekki, hvar eg skuldi koyra, sigur Birgir Enghamar.

Hann vildi ekki siga nakað, men helt tað fyri seg sjálfan.

– Eg veit ekki rættuliga hví. Eg hevði onkursvegna góðtikið, at soleiðis var hesin dagurin, og so kom ein nýggjur dagur í morgin. Tað hendi seg jú eisini, at eg dagin eftir mintist adressurnar, og so var jú eingin trupulleiki meira, greiðir Birgir frá.

Heima visti Annika ekki av nøkrum. Ikki fyrr enn beiggja Birgir av tilvild kom at nevna fyri henni meira og minni lögnu uppringingarnar frá Birgiri um adressurnar.

– Tað kom óvart á meg. Eg visti jú einki um, at hann hevði tørv á at fáa forklárað

adressur í býnum, sigur Annika.

Í skínandi hvíta Mercedes bilinum versnaði støðan skjótt.

– Oftari og oftari mátti eg ringja. Viðhvørt ringdi eg aftur á støðina fyri at spyrja um adressuna. Onkuntið ringdi eg bara aftur og segði við støðdamuna, at eg hevði fingið ein trupulleika, var punkteraður ella okkurt líknandi og kundi tí ekki taka túrin. Eg visti, at her ruggaði ekki alt rætt.

Birgir steðgar á. Hugsar.

– Men so allíkavæl, so var onkuntið alt í lagi aftur. Eg mintist alt og koyrði mínar túrar. Tá varð gjárdagurin sligin hen, og eg hugsaði, at soleiðis átti tað væl bara at vera.

Eitt tíðarskeið, umleið august í fjør, gekk so mikið væl, at Birgir valdi at steðga við eydnubollunum. Men henda læknaliga avgerð uttan um læknan merktist.

– Tað gekk skjótt niður á bakka, tað var ekki so smart, sigur Birgir staðfestandi um hesa stuttu royndina at prógva, at hann faktiskt hevði tað gott.

So við og við bleiv arbeiddið ein tyngjandi stressfaktor.

– Eg fór at stúra fyri arbeiðsdegnum. Stúrði fyri at fáa adressur, sum eg ekki kendi. Tað bleiv ov nógv til endans, sigur Birgir álvarsamur.

Á heysti í fjør gjørdust læknavitjanirnar fleiri, og í november varð sjúkan staðfest. Birgir hevði Alzheimer.

Góða lötan

– Eg veit ekki, hvussu leingi hetta hevur staðið uppá. Men eg veit, at her hevur verið okkurt.

Birgir ljóðar avgjørdur, tá hann tosar um sjúkuna.

– Eg kenni sjúkuna, veit at hon er her. Men eg eigi eina familju, eigi børn og abbað, og ætli ekki at leggja meg inn í ein krók at kúra.

Saman við Anniku bíðar hann eftir boðum um at sleppa til Danmarkar til nærri kanningar, soleiðis at hansara sjúka kann greinast og lýsast nærri, millum annað hvat stadið hon er á.

– Nú fáa vit at síggja, hvat tey siga, men eg trúgví uppá, at tey kunnu gera okkurt. Sjálvandi geri eg tað.

Kanningin í november í fjør var tann fyrsta av fleiri á Landssjúkrahúsinum.

Les fakta um
Alzheimer
á næstu síðu...